

הפטרה "ועמי תלואים" פרשת ויצא

המאור שבתורה

מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך

לצ"נ: מר"א עט"ר הכ"מ חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

שבת ' כסלו התשע"ז

הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
16:21	17:12	י-ם
16:178	17:08	ת"א
16:177	17:08	חיפה
16:211	17:12	ב"ש

כל הזכויות שמורות

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ"י 050-4194600

פנס אחת בא ליליבאוויטש חסיד מירושלים. יצא ה'יצמח צדק' זצ"ל לקבל את פניו בבגדי שבת, באומרו: צריכים לכבד אותו **משום כבודה** של ארץ ישראל.

השתדלות מרובה של האדם הינה חסרת תועלת

ילד הרואה שהוריו **מתעניינים בו** והפצים בהצלחתו התמידית, יגלה גם הוא עניין בלימודיו וילמד יותר בחשק.

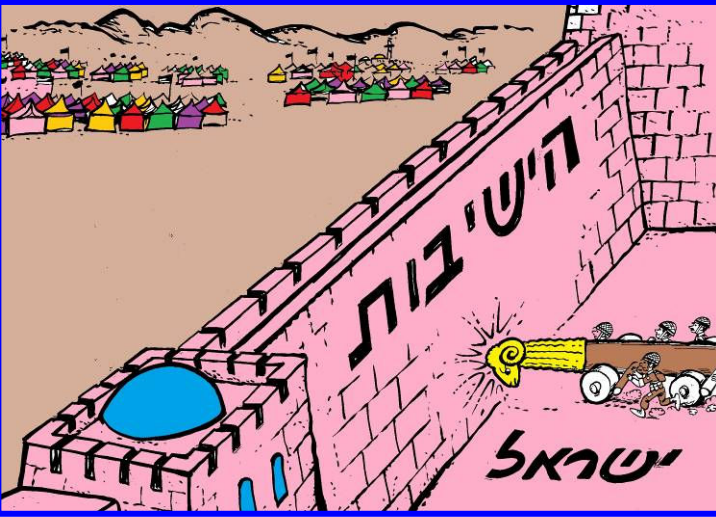
בימות החול, לאחר שהתפלל רבנו **יוסף חיים**- הבן איש חי זיע"א שחרית כותיקין, בעוד שהוא מעוטר ומכותר בטלית ותפילין, פתח פיו בחכמה כחצי שעה בהלכות פסוקות.

אחר כך, היה לומד עם הקהל **עין יעקב**, בהסבר נאה, ואת חידושי מלימוד זה, הוציא לאור כספר **'בניהו ו'בן יהודע'**.

אין אוכל לרצות את כל בני דורי, ואין ביכולתי לרצות את בני ביתי

בהיות רבי דוד וישה זצ"ל ילד קטן כבן שלוש שנים הגיע לחדרו של הרבי יהודי אחד ושאל אותו הילד דוד משה: מה ברצונך לבקש מאבא? השיב היהודי: הנני זקוק לברכת ישועה. כאשר תצא מעם פניו של אבא אמור נא לי **מה אמר לך**, ביקשו הילד. לאחר שיצא היהודי מחדרו של הרבי שאלו הילד: מה אמר לך אבא? והשיב היהודי: הרבי אמר שהקב"ה יעזור. ומה יהיה עד אשר הקב"ה יעזור? הוסיף הילד ושאל: **אינני יודע**... השיב הלה בגמגום. חזר נא לאבא ושאל אותו, הציע לו הילד. חזר היהודי רבי ושאל את שאלתו של הילד. השיב לו הרבי על שאלתו ואמר: **הקב"ה יעזור** גם עד אשר יעזור!!!

מחשבתו של הרב בן ציון אבא שאור זצ"ל היתה דבוקה תמיד בתורה. אף שהיה מהלך בדרך, היו רואים אותו אחוז שרעפים. ידיו מתנועעות מאליהן לישא וליתן במלחמתה של תורה. לרוב **שקיעתו בעסק התורה** התבטא ואמר: "איך יתכן שרבותינו אסרו להרהר במובאות המטונפים? אסרו הם יכלו שלא להרהר? איך יכלו להסירה דעת מן התורה?!"
ואכן, גם כשהלך למקום שאסור להרהר בו בדברי תורה, **מודדו** היה לצאת במהרה, וכבר בעודו נוטל ידיו, היו מבחינים כי מוחו חזר לשקוע בתורה.



אין החטא של האדם ניתקן, אלא בהכרה בעשיית החטא ואז יכול לשוב

החזון איש: "לדידי אין הפרש בין קודם שאכלתי לאחר שאכלתי... אינני מרגיש בזה... אלא אם בני ביתי מגישים לפני אוכל, הריני מסתמך עליהם שמין הסתם טרם אכלתי!"

יוס אחד יצא רבי **מדרכי שרעבי** זצ"ל לשוק 'מחנה יהודה' על מנת לערוך קניות לכבוד שבת קודש. מראהו המיוחד של רבינו משך את תשומת לבם של העוברים ושיבים, שהבחינו **בהדרת פניו ובזיו הקורן** ממנו. שתי נערים שובבים הבחינו במיוחד בארנק הכסף שנתון היה בידי רבינו וחמדו אותו לעצמם. התקרבו השנים בלאט אל רבנו והטפו במהירות מופלאה את הארנק ונסו מיד מן המקום. לא הספיקו אלה להתרחק הרבה מרבנו ולפתע **קפאו על עומדם** מבלי יכולת לנוע קדימה או אחורה.

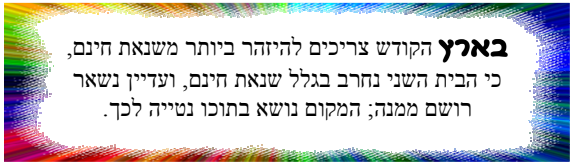
כשהתל להתפרסם שמו של הגאון רבי **ישראל מאיר** מראדין זצ"ל, הצטער מאד והביע את דאגתו לפני מקרבו. הוא אף דאג, שמחמת פרסומו, גדלה **האחריות המוטלת** עליו, ואמר: "בעוונותי הרבים, אני אדם פשוט, אבל יש בעולם אנשים הסבורים בטעות שאני אדם גדול, והרי הדבר תלוי בדעת העולם. אם כן, אני **חייב להיזהר** כמו אדם גדול, יותר מערכי האמיתי, והדבר הוא למעלה מכחותי..."

החלו השנים יראים לנפשם ופתחו בזעקות לעוברים ושיבים שיבואו להצילם כי אין הם יכולים לזוז ממקומם. בינתיים התאספו סביבם רבים מהקונים שהביטו בפליאה מרובה על השנים המרותקים לאדמה. רבנו שמעם לא רחוק משם, נשא עיניו אל השניים ורמז להם שיבואו אליו עם **הארנק הגנוב**. מיד נחלצו השנים ממאסרם ובפיק ברכיים באו אל רבנו, החזירו לו את כספו ובקשו את סליחתו. רבנו נענה למחול להם בתנאי שלא ישובו לכסלה עוד.

נקודה למחשבה
טיילו יחדיו ביער. לפתע מעד הבן ועיקם את רגלו. "אייי!" צעק הבן בכאב. "אייי..." ענה לו קול מן ההרים. הילד, שהקול הפתיעו, הסתקרן וקרא "מי זה?" **הקול ענה לו** - "מי זה?" מאוכזב ומעוצבן מכך שלא קיבל תשובה צעק הבן: "פחדן! מי אתה?!" והקול ענה לו - "פחדן! מי אתה?!" הביט הבן באביו בתמיהה ושאל: "אבא, מה קורה כאן?" "שיים לב", השיב לו האב. "אני מעריץ אותך!" "אני מעריץ אותך!" השיב לו הקול **מבלי להתמהמה**. "אתה נהדר!" "אתה נהדר!" השיב הקול. הבן, שהיה מופתע מכל העניין, עדיין לא ממש הבין מה קורה. הסביר לו האב: "אנשים נוהגים לכנות תופעה זו **כ'הדר'**. אבל למען האמת יש לכנותה **'החיים'**. החיים כמו הך, תמיד מעניקים לך חזרה מה שאתה מעניק להם. החיים הם המראה של פעולותיך."
רוצה עוד אכפתיות? תן עוד אכפתיות! רוצה הבנה וכבוד? תן הבנה וכבוד! רוצה שאנשים יהיו יותר סבלניים ואכפתיים כלפיך? היה סבלני ואכפתי בעצמך.
חוק טבע זה חל בכל מישורי חיינו. **החיים מעניקים לך חזרה** את שאתה מעניק להם. התנהלות חייך אינה מקרית. התנהלות חייך הנה מראה של מעשיך כך רואים למה האדם מיחל ומקווה. (העורך)

הנוסע לארץ ישראל צריך להצטייד ב'אשרה' מתאימה מאת המלך **שארץ ישראל** נקראת פלטין שלו.
את האשרה מקבלים על-ידי הוספה **בלימוד התורה** ובקיום המצוות בהידור.

בסוף שנת התר"ע הגיעה לירושלים המכונית הראשונה. הדבר עורר **סקרנות רבה** בקרב תושבי העיר, שהורגלו בכרכרות ובעגלות רתומות לסוסים. תלמידי ה'חידרבי לא יכלו לכבוש את סקרנותם ואצו לרחובה של עיר לחזות בפלא הגדול. **רק ילד אחד** כבש את סקרנותו, טמן עצמו בבית המדרש והמשיך לשקוד על תלמודו. לימים התפרסם ילד זה, הלא הוא הגאון רבי **שלמה זלמן אויערבך** זצוק"ל.



בארץ הקודש צריכים להיזהר ביותר משנת חינוך, כי הבית השני נחרב בגלל שנת חינוך, ועדיין נשאר רושם ממנה; המקום נושא בתוכו נטייה לכך.

למרות מעטה ההסתרה הכבד שעטה רבי **משה מנדל** זצ"ל על עצמו, גם ראינו אור. מידי פעם ראינו הבוקי אור, **אורה של תורה**. כאשר היה לומד בהברת בחורי ישיבה צעירים, הרגיש בחברתם כדג במים, חומת ההסתרה שבנה סביבו נסדקה מעט.

אחד מנכדיו למד איתו תקופה ארוכה בצוותא מידי יום. רבי משה מנדל היה קורא את דברי הגמרא, מסביר היטב את עומק פשט הסוגיה **בנהירות הבנה** **עצומה**. הנה כי כן, על אף שניסה להסתיר את עצמו גם מעיני נכדיו, היה לפעמים מגלה טפה, וניכרת היתה **שליטתו המוחלטת** ברחבי המסכת. מכאן למדו כמה טפחים הוא מסתיר עדיין.

דרכו של כ"ק אדמו"ר רבי **שלמה מזוועהיל** זצ"ל הייתה לקרוא לכל יהודי בשם "צדיק". פעם בא לפניו יהודי לבקש ברכה לזיווג הגון לביתו שבגרה. כשהושיט את הפתקא, שאל הרבי כדרכו: "מה מבקש הצדיק?" **הנריק רעיון** במוחו של האישי ואמר: "רבי, שאתה צדיק – זאת יודעים כולם. שאני צדיק – הן כך מעיד הרבי עצמו. ועתה, יש לי בת שהגיעה לפרקה, ולרבי יש בן כלילי המעלות. הרי זה ממש ענבי הגפן בענבי הגפן!" ענה הרבי ואמר: "אמת, אתה צדיק, ואני צדיק.

אבל אתה תשתדך עם **צדיק כמותך**, ואני אשתדך עם צדיק כמותי... ופעם בא לביתו של רבי שלמה מזוועהיל גובה מיסים, יהודי מומר, ובא להכעיס בעיצומו של יום השבת! פנה אליו הרבי ושאל כדרכו: "מה מבקש הצדיק?" הביעו הנוכחים את פליאתם: "רבינו! וכי מומר הצוף זה בשם 'צדיק' יקרא?!" נענה הרבי ואמר: "יודע אני פסוק: **ועמך כולם צדיקים**" אלא מאי, יש לפנינו קושיא מהיודי זה – מוטב שיקשה על היהודי, ולא יקשה על הפסוק!"

אין קטנה - בעבירה קטנה עם ההתמדה, ואין גדולה - בעבירה גדולה עם בקשת המחילה...

כשהיה רבי **שניאור-זלמן מלאדי** זצ"ל, בעל התניא, כבן עשרים ונודע כגאון-עולם, החליט לנסוע למקום תורה ולשהות שם זמן-מה.

הוא התלבט מאוד בין שני מרכזי התורה בימים ההם: וילנה ומזריטש. בוויילנה ישב **מווילנה** זצ"ל, והוא נחשבה מרכז גדול של תורה; ובמזריטש ישב **המגיד ממזריטש** זצ"ל, ממלא מקומו של **הבעל-שם-טוב** זצ"ל, והפיץ משם את אור החסידות. לבסוף החליט רבי שניאור-זלמן ללכת למזריטש, וכך אמר: "בוויילנה לומדים איך ללמוד, ובמזריטש לומדים איך להתפלל. ללמוד אני יודע קצת, אבל **להתפלל** – זאת כמעט אינני יודע כלל..."

אין חבר נקנה, אלא בקש"י קש"י!
רשימת תפוצה
info@hamaor.net

"משולחן גבוה" דברי תורה מפי: ראש מוסדות **"אור החיים"** הרה"ג **ראובן אלבז** שליט"א.

"זייקץ יעקב משנתו" (בראשית כח, טז). **דרשו** רבותינו (בראשית רבה ט, ו) רבי יוחנן אמר אל תקרא משנתו אלא ממשנתו, דאפילו בשינתו המועטת שישן יעקב לאחר ארבע עשרה שנה שהגה בתורה ברעיונות בישיבת שם ועבר, למד (וע"ע בשו"ת כתב סופר האו"ח סימן כ"ט שביאר מדרש זה באופן אחר, על פי דברי חז"ל וכל מעשיך יהיו לשם שמים, שישן יעקב כדי שיוכל ללמוד אח"כ ולעיין בעיון נמרץ, ונחשב לו כאילו קרא ושנה באותה העת כיון שעשה זאת לשם שמים).

ועוד אפשר לבאר, **"זייקץ יעקב משנתו"** יעקב אבינו קץ בשינה ולא היה מסוגל להרבות בה, כיון שראה בכך מעצור להמשך התעלותו הרוחנית, ואף שלמד תוך כדי שינה (כנ"ל מדברי רבותינו), מ"מ אין זה אלא לימוד מתוך שינה ולא לימוד בערנות, ויעקב אבינו רצה בכל עת ללמוד בערנות בחשק ובשמחה, ולכן קץ בשינה. מסופר על אחד מהאדמו"רים הקדושים שלא היה ישן במשך יום השבת אלא היה עוסק בכל היום הקדוש בתורה ותפילה, בטענה שהשבת היא המלכה, ואנו המלכים, ובמה ניכר מלכותו של המלך? כשהוא ער, אך כשהוא ישן הוא והעבד שווים, לכן הוא משתדל להיות ער בכל יום השבת כדי לנצל את המלכות שקיבל.

ישנם אנשים שמיד כשמגיעים לשיעור תורה נרדמים, וישנו עם (אסתר ג, ח), וכדברי רבותינו במדרש (אסתר רבה ג, ד) יתיב ומשתעי כל יומא ולא לעי, וקאים לעלאה ויתיב למיתנא והוא לעי – יושב ומפטפט כל היום ואיננו מתעייף, קם להתפלל וללמוד, והוא עייף..

אך אדם שכבר מגיע לשיעור תורה עליו לשמור כוחות, לשמור זלזשות (דברים כח, יג), כדי שיהיה כל הזמן ערני ולא יתן שינה לעיניו ותנומה לעפעפיו וכך יוכל לזכור ולשמוע היטב את דברי התורה הקדושה. על האדם להיות חזק בדעתו ולקוץ בשינה, **זייקץ יעקב משנתו**, ואז יוכל לזכות להתעלות הגדולה.

יהי רצון שנוכה לעסוק בתורה לשמה ונראה בקרוב בישועת ישראל השלימה, אמן.
שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

"מה הבעיה ילד? הלכת לאיבוד?" לא, לא הלכתי לאיבוד. אני כאן! אני רק מתפלא איפה משוטטים אבא ואמא ו...

ארץ ישראל מכונה 'ארץ צביל' כמו הצביל שעוררו נמתח, כן מסוגלת ארץ ישראל **להתפשט ולגדול** עם ריבוי האוכלוסייה שבה. "הארץ אשר אתה שוכב לך אתננה ולזרעך" – גם כשהיה 'זרעך כעפר הארץ' תוכל **הארץ לקלוט** את כולם.

כל העלונים: hamaor.net
לנסות אחרי רבים להטות רק בדבר שאינו ברור, העשוי לנסות לצד זה או לצד אחר - "לנסות" - יש להטות אחר הרוב.
אבל דבר ברור הנעלה מכל ספק אינו כופף להכרעת הרוב. לפיכך לא יטו בני ישראל לעולם אחרי **רוב העולם** ביחס לאמונה...

אהבת ישראל היא אהבת הבורא יתברך, כשאוהבים את האב, אוהבים את ילדיו...

לעת זקנתו של **החפץ חיים** זצ"ל היה, כידוע, חלש וחולני. ואף על פי כן הקפיד מאוד לישון בסוכה. הוא טען כי אמנם הוא בבחינת "מצטער" הפטור מן הסוכה, אבל צריך **לחוש לחילול ה'**, שעלול לצאת אם לא יישן בסוכה. כי שמא יאמרו: הנה אף הח"ח אינו ישן בסוכה. פעם אחת היה הכפור גדול כ"כ עד שבני ביתו, שחששו לבריאותו, הורידו את המכסה על הסכך. כדי למנוע מהקור העז לצאת לטובה. הם סברו שהח"ח לא ירגיש בדבר. אך הנה הח"ח החל לדבר על כך **שיש פוסקים הסוברים** שאף אם המכסה סגור, עדיין מקימים את המצוה באופן זה.

האדמו"ר רבי **יקותיאל יהודה הברשטאם** מצנז' זצ"ל: נולד בעיר רודניק ב-ד'תרט"ה. הראשון בשושלת מצנז-קלויזבורג. עמד בראש החסידות משנת תש"ז ועד פטירתו. **מילדותו נודע כעילוי**. בגיל 13 נבחן על הש"ס. בהגיעו לגיל 14 התייתם מאביו והוסמך להוראה. בגיל 21 החל לכהן כרב בקלויזבורג (כיום קלויז-נאפוקה ברומניה) ועמד בראש הישיבה. במהלך מלחמת העולם השנייה **נשלח לאושוויץ** ואיבד את אימו, אחיו, אשתו ואחד עשר ילדיו אשר נספו בשואה. עם סיום מלחמת העולם השנייה התחיל להקים מוסדות תורה במחנות העקורים בגרמניה בסיוע הגנרל אייזנהאור שהיה מפקד צבאות בעלות הברית. בשנת תש"ו הגיע לארצות הברית כדי לאסוף כספים **לניצולי השואה**, אשר הגירו ל ניו יורק (ארה"ב) ולמקסיקו. נשא אישה בשנית ונולדו לו 7 ילדים.

מסעדה קטנה במרכז הארץ פרסמה מודעה על חלון הראווה ובו כתוב: "בואו להזמין כל מאכל שרק תרצו ובמידה ושף המסעדה לא יצליח לספק לכם אותו, תקבלו מיליון שקל!" אלפי סועדים הגיעו בכל יום למקום בניסיון להכשיל את השף ולהזמין מנה שלא יצליח לבשל, אך אף אחד מהם לא יצא מהמסעדה עם הפרס הנחשק. לאחר חודש, נכנס למסעדה אדם, התישב באחד השולחנות ופנה למלצר: "הייתי מעוניין להזמין לחם שבתוכו כבד של נמר עם ציפוי של רגלי היפופוטם ברוטב ריר של אנטילופה". המלצר מיהר למטבח ואחרי מספר דקות חזר עם צ'ק של מליון שקל ואמר: "ברוכתי אדוני, הנה הכסף... **נגמר הלחם**"...

לעילוי נשמת: שרון זוהבה, ניסים בן רימה, שרה בת חורשד, דינה בת והב, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, שרון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחזקאל בן לולו, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, נעימה בת עזיזה, שולמית חיה בת אסתר, טעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה, פנחס בן פנחס, נגאל בן מלכה, דוד ומרים אלבו, הרב אלעזר בן שמחה, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בוגנים, יעקב בן נטלי, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זוהרה, אליעזר בן רגינה, אפרים איליוו בן מרים, שלום בן אורה מורי הרב יורם אברגיל, הרב יהודה יאיר, שמעון בן רינה **מנן הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**

